

Institution, hvor Militæret intet har at gøre med Styrelsen. Derfor kan jeg godt forstaa, at Soldaterne i stedse stigende Tal ty hen til disse Foreninger. Det, at de ledes af den indre Mission, er den ene Side af Sagen, som gør, at de Herrer ere imod den. Jeg ser ikke rettere, end at det, naar de ledes i en gal Retning, er Medlemmernes egen Skyld, og jeg troede, jeg var enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om, at vi skulde lade Folk være deres egen Lykkes Smed, lade den almindelige Valgret raade og ikke sætte Barnepigter og Formyndere for Befolkningen i det Stykke, men lade den have sin Frihed. En anden Hovedside af Sagen, som fremkalder de ærede Medlemmers Modstand, er den Omstændighed, at vi her ville begynde paa noget nyt. Naar vi give de 25,000 Kr. en Gang for alle til en saadan Forening, komme vi, sige de, ind paa et Princip, som vil gøre Fortræd, og som vi senere ikke ville kunne frigøre os for. Jeg tillod mig i Gaar at nævne Værnehjemmet for Kvinder, hvortil vi i 10 Aar have givet 1000 Kroner hvert Aar, og den Kvinde, der staar i Spidsen for det, er saa god en Missionskvinde, som nogen kan være, men vi ere ikke færdige dermed. Jeg skal nævne en Post til af samme Slags. I Aar staar den paa Finansloven, som den blev vedtagen ved 2den Behandling, paa § 26 IV. under Nr. 29: Til „Magdalenehjemmet som 3dje Bidrag af et 10-aarigt Tilskud 2,000 Kr.“ Hvorledes er Rigsdagen kommen til at give 20,000 Kr. til dette Magdalenehjem, som styres af den indre Mission? Jeg ønsker at slaa det fast, for at de Herrer skulle vide, at vi ere inde paa Princippet; vi have ikke paa Rigsdagen holdt os uden for moralske og humane Formaal, fordi de stode i Forbindelse med en religiøs Retning. De Herrer bryde altsaa intet Princip ved at stemme for Tilskuddet paa 25,000 Kr. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds var ikke Medlem den Gang, men de andre Herrer have været med til denne Bevilling. Hvorledes ere vi nu komme til den? Det gik til paa den Maade, at det ærede Medlem for Maribo (Johannsen) for 4 Aar siden kom med et Andragende fra Magdalenehjemmet, om Rigsdagen ikke vilde støtte det. Dette Andragende blev henvist til Finansudvalget. Den Gang var det daværende Medlem for Mors, Hr. Ravn, Ordfører for Finansudvalgets Forslag om Andragender, og hele Udvalget var enig om, at Andragendet skulde henvises til Kultusministeren. De ville kunne se af

Rigsdagstidenden, at da denne Sag blev behandlet i Rigsdagen, blev Indstillingen om Henvielse til Kultusministeren vedtagen enstemmig med 66 Stemmer. Ikke en eneste Stemme løftede sig for, at vi skulde tage os i Agt, fordi Magdalenehjemmet styredes af den indre Mission. Efter at Andragendet havde faaet en saa stærk Tilslutning, kom Kultusministeren Aaret efter med et Forslag til Rigsdagen om et aarligt Tilskud af 2,000 Kr. i 10 Aar, altsaa 20,000 Kr. i alt, til Magdalenehjemmet, og dette Bidrag staar nu paa Finansloven for tredje Gang. Paa den samme Paragraf staa de 10,000 Kr. til Værnehjemmet for Kvinder. Naar vi have stillet os saaledes, ikke paa et, men paa flere Punkter over for gode, almennyttige og humane Formaal, hvorfor skulle vi saa ikke give de 25,000 Kr., naar de vedkommende selv ville lægge 100,000 Kr. paa Bordet og opføre en Bygning til ca. $\frac{1}{2}$ Million, for derigennem at kunne virke i Humanitetens Tjeneste og til Nytte især for de unge Mennesker, der komme ind til København? Vi bryde ikke derved noget eneste Princip. Derfor har jeg stillet mig paa det Standpunkt, hvorpaa jeg staar, og jeg vil til det yderste arbejde og kæmpe for saadanne Formaal, hvis det ikke er Døgnfluer, der er Tale om, men Foreninger, der have bestaaet gennem Aarrækker ved egne Kræfter og udrettet noget godt i vort Land, og som støttes af saadanne Mænd som dem, hvis Navne jeg har læst op. Naar Situationen foreligger saaledes, forekommer det mig at være paa Tide, at Lovgivningsmagten træder til og støtter denne Sag. Det har altsaa været mine Grunde, og det forekommer mig, at de ere i god Konsekvens med, hvad Folketinget tidligere har gjort. Jeg vil ende med at sige — jeg fik ikke Lejlighed til at sige det i Gaar — at naar det ærede Medlem taler om disse Tiggermunke, disse fede Munke, der gik omkring i Landet, kunde jeg have Lyst til at spørge det ærede Medlem — han er jo Skolemester og derfor mere inde i Historien end jeg — om det ikke er rigtigt, at vi foruden de mange andre Rariteter, vi fik i 1536, tillige fik det offentlige Fattigvæsen? Saa vidt jeg ved, sørgede netop de kristelige Menigheder her i Landet før for deres fattige, uden at Staten greb ind; men da vi fik al den Politik og Kristendom, som vi fik i 1536, var det ogsaa, at det offentlige Fattigvæsen kom frem. Tidligere havde disse Mænd gaaet frem, ligesom vi se Frelsens Hær og andre gaa omkring og samle ind til Gavn